

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1125)

88. posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
w dniu 6 października 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Helsinkach dnia 8 czerwca 2009 r. (druk senacki nr 663, druki sejmowe nr 2297 i 2322).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Nowej Zelandii w sprawie Programu Zwiedzaj i Pracuj (Working Holiday Scheme), podpisanej w Warszawie dnia 9 maja 2008 r. (druk senacki nr 664, druki sejmowe nr 2241 i 2329).
3. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 16 czerwca 2008 r. (druk senacki nr 665, druki sejmowe nr 2247 i 2334).
4. Sprawy różne.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 29)

*(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Marek Rocki)
(Brak nagrania)*

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

...Rozpatrzeniem trzech ratyfikacji. Pierwsza to ratyfikacja Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylania się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Helsinkach dnia 8 czerwca tego roku.

Można prosić o przedstawienie sprawy?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Włodzimierz Gurba:**

Włodzimierz Gurba, Ministerstwo Finansów.

Przepraszam, pan minister Grabowski jest na posiedzeniu innej komisji, prawdopodobnie nie mógł tutaj dotrzeć.

Ja może krótko przedstawię główne założenia tej konwencji. Jej celem jest zastąpienie umowy między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii, podpisanej w Helsinkach dnia 26 października 1977 r. Oczywiście jest to, że w tak długim okresie nastąpiło wiele zmian, zarówno na płaszczyźnie polityczno-ekonomicznej obu krajów, jak też co do kierunków prowadzenia polityki w zakresie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Nowa konwencja oparta jest na modelowej konwencji OECD, która przewiduje opodatkowanie niektórych dochodów w obu państwach, z tym że w państwie źródle opodatkowanie tych dochodów jest ograniczone do z góry ustalonej w umowie maksymalnej stawki.

I tak, jeżeli chodzi o dywidendy, jako zasadę przyjęto opodatkowanie ich według stawki 5% brutto, w przypadku gdy odbiorcą jest spółka, która posiada bezpośrednio co najmniej 25% kapitału w spółce wypłacającej owe dywidendy. W pozostałych przypadkach dywidendy będą opodatkowane w wysokości 15% brutto. Stanowi tak art. 10 konwencji. W zestawieniu z poprzednią, obecnie obowiązującą umową opodatkowanie dywidend co do zasady nie uległo zmianie.

Odsetki będą podlegały opodatkowaniu według stawki 5% kwoty brutto tych odsetek – jest to uregulowane w art. 11 konwencji. Umowa, którą ta konwencja ma zastąpić, przewidywała opodatkowanie odsetek wyłącznie w państwie rezydencji odbiorcy.

Należności licencyjne będą podlegać opodatkowaniu według stawki 5% kwoty brutto należności licencyjnych, jak wynika z art. 12 niniejszej konwencji. Poprzednia umowa przewidywała stawkę 10% dla należności licencyjnych.

Jedną z podstawowych kwestii we wszystkich umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania jest wybór metody, jaka będzie stosowana do unikania podwójnego opodatkowania. Przepisy niniejszej umowy w tym zakresie przewidują metodę wyłączenia z progresją, która zastąpi metodę zaliczenia proporcjonalnego. Ta nowa forma unikania podwójnego opodatkowania jest wskazana w art. 21 konwencji. Wybór metody wyłączenia z progresją wpisuje się w obecną politykę ujednoczenia metod unikania podwójnego opodatkowania, jakie Polska stosuje w umowach zawieranych z krajami Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Z tym że w odniesieniu do dochodów z dywidend, odsetek i licencji oraz przeniesienia własności do majątku zastosowanie znajdzie metoda odliczenia proporcjonalnego.

Co istotne, konwencja, która została opisana 8 czerwca w Helsinkach, zawiera pełną klauzulę wymiany informacji, opartą na art. 26 modelowej konwencji OECD. Oznacza to umożliwienie wymiany wszystkich informacji znajdujących się zarówno w posiadaniu organów państwa, jak też w posiadaniu instytucji bankowych i finansowych, bez względu na rodzaj podatków. Jak stanowi art. 26, umowa będzie miała zastosowanie do dochodów uzyskiwanych po 1 stycznia roku następnego po roku wymiany notyfikacyjnych. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.

Uwagi Biura Legislacyjnego?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Szymon Giderewicz:

Szymon Giderewicz, legislator.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych. Tryb związania się tą umową jest zasadny ze względu na materię, której dotyczy ta umowa, czyli konstytucyjnych wolności i praw obywatelskich, w szczególności spraw uregulowanych w art. 217 konstytucji. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.

Czy któryś z panów senatorów ma pytania? Nie.

Wobec tego możemy przejść do głosowania.

Kto z panów jest za przyjęciem tej propozycji? (6)

Pani senator...

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że jednogłośnie komisja wyraziła pozytywną opinię co do ustawy o ratyfikacji tej konwencji.

Proponuję, aby senator Klimowicz był sprawozdawcą tej ustawy. Dziękuję bardzo. Możemy przejść do sprawy opinii dotyczącej ustawy o ratyfikacji Umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Nowej Zelandii.

Pozwolę sobie teraz przywitać gości: Ministerstwo Spraw Zagranicznych reprezentuje zastępca dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego, pan Zbigniew Czech; Ministerstwo Finansów – pan dyrektor Włodzimierz Gurba i pani Magdalena Gaszkowska, specjalista do spraw polityki podatkowej; Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej – dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej, pan Konrad Zabłocki, i główny specjalista do spraw współpracy międzynarodowej, pan Kamil Kołpak Klewszczyński.

Poproszę przedstawiciela Ministerstwa Spraw Zagranicznych o przedstawienie sprawy ustawy o ratyfikacji umowy między rządem Rzeczypospolitej a rządem Nowej Zelandii.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Zbigniew Czech:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Na wstępie chciałbym bardzo przeprosić za spóźnienie. Naprawdę pierwszy raz zdarzyło mi się nie zjawić się na czas na posiedzenie komisji. Bardzo, bardzo serdecznie państwa senatorów przepraszam.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Umowa między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Nowej Zelandii w sprawie Programu Zwiedzaj i Pracuj została podpisana 9 maja 2008 r. w Warszawie. Głównym celem zawarcia umowy jest wprowadzenie ułatwień w zakresie przepływu osób, które zamierzają odwiedzić drugie państwo w celach turystycznych. Umowa umożliwia łączenie pobytu wypoczynkowego, pogłębiania znajomości języka i kultury drugiego państwa z możliwością podejmowania pracy zarobkowej, która ma charakter dodatku do głównego celu pobytu, jakim jest cel turystyczny.

Porozumienie wykonawcze zawierane między rządem RP a rządem Nowej Zelandii będzie określało limit wiz przyznawanych każdorocznie osobom uprawnionym do podróżowania do drugiego kraju w ramach wykonywania tej umowy. W tej chwili ten limit wiz wynosi sto.

Jeżeli chodzi o skutki wejścia w życie tej umowy, to mają one głównie społeczny wymiar, ponieważ, z jednej strony, umowa wpłynie na pogłębianie wiedzy o polskiej kulturze i o naszym społeczeństwie wśród młodych obywateli Nowej Zelandii, a z drugiej strony, przybliży ona młodym ludziom z Polski, którzy będą podróżować do Nowej Zelandii, kulturę i styl życia, jaki panuje w tym kraju.

Należy stwierdzić, że ze względu na pewne wymogi, pewne rygory, które zostały wprowadzone co do korzystania z Programu Zwiedzaj i Pracuj, wejście w życie tej umowy nie wpłynie na polski rynek pracy. W szczególności chodzi tutaj o limit wieku oraz o liczbę osób, które każdego roku mogą wziąć udział w tym programie.

Jeśli chodzi o skutki gospodarcze i polityczne zawarcia przedmiotowej umowy, to powinno się ono przyczynić do promocji Rzeczypospolitej w Nowej Zelandii, a w szczególności powinno w przyszłości wpłynąć na rozszerzenie współpracy między RP a Nową Zelandią, głównie w dziedzinie kulturalnej oraz oczywiście w dziedzinie gospodarczej.

Wejście w życie przedmiotowej umowy nie powinno spowodować skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Kwestia samego trybu ratyfikacji umowy. Należy tu zwrócić uwagę na art. 5, który wprowadza możliwość uzyskania przez cudzoziemca wizy pobytowej, upoważniającej do wjazdu na teren RP w okresie dwunastu miesięcy od dnia wydania wizy, w celu udziału w programie. Stanowi to modyfikację uprawnień ustawowych przysługujących cudzoziemcom, którzy planują przyjazd do Polski zgodnie z regulacjami ustawy o cudzoziemcach z dnia 13 czerwca 2005 r., na podstawie których to regulacji początek okresu ważności wizy powinien przypadać w okresie trzech miesięcy do daty wydania wizy. Zgodnie zaś z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacja umowy przez RP i jej wypowiedzenie będzie wymagać uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, jeżeli umowa dotyczy spraw uregulowanych w ustawie lub w których konstytucja przewiduje wymóg ustawy. I właśnie z takim przypadkiem mamy do czynienia tu, w niniejszej umowie z Nową Zelandią.

Mając na względzie powyższe, proszę o pozytywne rozpatrzenie uchwalonej już przez Sejm ustawy ratyfikacyjnej, dotyczącej umowy między Polską a Nową Zelandią w sprawie Programu Zwiedzaj i Pracuj. Dziękuję bardzo za uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.
Opinia z ministerstwa pracy.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Współpracy Międzynarodowej
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Konrad Zabłocki:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!
Nasza opinia jest taka sama jak Ministerstwa Spraw Zagranicznych, gdyż pracowaliśmy nad tą umową wspólnie. Tak że nie mam nic do dodania w tej chwili. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.
Opinia legislatora.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!
Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do tego projektu ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.
Wobec tego pytania od senatorów.
Senator Cimoszewicz, bardzo proszę.

Senator Włodzimierz Cimoszewicz:

Dziękuję.

Czy ta umowa różni się w jakiś istotny sposób od podobnych zawartych z innymi krajami?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Zbigniew Czech:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Dziękuję za to pytanie, Panie Senatorze.

Nie, ta umowa jest w swoich postanowieniach umową standardową. Ustala ona pewne kryteria, które muszą spełnić osoby ubiegające się o pozwolenie na wjazd i podjęcie pracy, ale ma być ona jak gdyby, zajęciem dodatkowym, ponieważ głównym celem przyjazdu i pobytu powinien być jednak cel turystyczny.

Zresztą Nowa Zelandia zawarła takich umów dosyć dużo, bo aż z kilkudziesięcioma krajami. Jeśli chodzi o naszą część Europy, to ma zawarte umowy między innymi z Republiką Czeską, z Estonią, z Łotwą, ale również z Norwegią, z Danią, z Wielką Brytanią, z Francją, z Włochami. A więc jest to umowa w swojej istocie opierająca się na standardowych rozwiązaniach prawnych.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Kolejne pytanie, proszę.

Senator Włodzimierz Cimoszewicz:

Jeśli można, chciałbym to doprecyzować. Mnie nie chodzi o to, czy ona jest standardowa z punktu widzenia Nowej Zelandii, tylko o to, czy jest standardowa z punktu widzenia Polski. To znaczy czy ta umowa oraz inne umowy zawierane przez Polskę z takimi krajami jak Stany Zjednoczone czy Kanada są w zasadniczych elementach identyczne?

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Uzupełnię to pytanie, bo rozumiem, że panu premierowi chodzi o odpowiedź na takie pytanie, czy to jest podobne do programu Work and Travel, który funkcjonuje w naszych relacjach ze Stanami Zjednoczonymi.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Zbigniew Czech:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Panie Senatorze, ta umowa nie różni się niczym istotnym do umów zawartych właśnie czy ze Stanami Zjednoczonymi, czy z Kanadą. Jest to umowa standardowa,

stereotypowa, czyli to rozwiązanie Working Holiday Scheme jest takie jak stosowane właśnie w wypadku Work and Travel. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.

Ja tylko z ciekawości chciałby spytać: jaka jest intensywność wykorzystywania tego limitu stu wiz?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Zbigniew Czech:**

Panie Przewodniczący, w tej chwili nie jestem w stanie odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ umowa nie weszła jeszcze w życie. Limit jest przewidziany na przyszłość. Ale strony będą konsultować ewentualnie zwiększenie tego limitu, w zależności od potrzeb.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania? Wobec tego poddam pod głosowanie wnioszek w sprawie pozytywnej opinii.

Kto z państwa jest za? (6)

(*Głos z sali:* Jednogłośnie, sześć.)

Dziękuję bardzo.

Proponuję, aby sprawozdawcą tej ustawy był senator Cimoszewicz. Czy jest zgoda na to? Tak. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do ustawy o ratyfikacji Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony.

Poproszę pana dyrektora Czecha o przedstawienie sprawy.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Zbigniew Czech:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo!

Niniejszy układ został sporządzony w Luksemburgu w dniu 16 czerwca 2008 r. Głównym celem jego zawarcia jest określenie podstaw oraz kierunków dialogu politycznego, współpracy i handlu między Wspólnotami Europejskimi i państwami członkowskimi z jednej strony, w tym z Rzeczpospolitą Polską, a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu bardzo szeroko reguluje współpracę między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną, między innymi następujące sprawy: warunki dialogu politycznego, który ma promować pełną integrację tego państwa ze wspólnotą państw demokratycznych oraz stopniowe zbliżenie do Unii Europej-

skiej; warunki wzmocnienia współpracy regionalnej, łącznie z kwestią możliwego utworzenia strefy wolnego handlu w krajach regionu bałkańskiego; kwestię utworzenia strefy wolnego handlu między samą wspólnotą europejską a Bośnią i Hercegowiną w terminie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego układu. Ważnymi elementami, które układ reguluje, są ponadto warunki przepływu osób, a także ułatwienia w zakładaniu przedsiębiorstw oraz w świadczeniu usług i w płatnościach bieżących i oczywiście w przepływie kapitału między Bośnią i Hercegowiną a państwami Unii Europejskiej. Należy tu również wymienić zobowiązania Bośni i Hercegowiny do zbliżenia jej prawa do standardów prawa unijnego, w szczególności w kluczowych kwestiach rynku wewnętrznego państw Unii Europejskiej.

Ratyfikacja układu pozwoli na pogłębienie i przyspieszenie integracji Bośni i Hercegowiny z Unią Europejską, przy czym jest to również istotny element realizacji perspektywy europejskiej dla innych państw Bałkanów Zachodnich. Ścisłe powiązanie Bośni i Hercegowiny z Unią Europejską przyczyni się do umocnienia stabilności polityczno-gospodarczej zarówno tego kraju, jak i całego regionu Bałkanów Zachodnich.

Jeżeli chodzi o skutki prawne, które będą wynikać dla Rzeczypospolitej Polskiej z zawarcia tego układu, to nie ma żadnej konieczności wprowadzania zmian w przepisach prawa polskiego.

Kwestia skutków gospodarczych. Polska popiera zawarcie układu ze względu na wzrastające w ostatnim okresie obroty handlowe z Bośnią i Hercegowiną, jak również ze względu na zainteresowanie polskich podmiotów gospodarczych partycypacją w wymianie handlowej między naszymi krajami. Warto wspomnieć, że układ ustala między innymi warunki handlu na zasadzie dwustronnej umowy, która zawierałaby obopólne koncesje na dostęp do rynków towarowych obu stron, czyli zarówno dla państw Unii Europejskiej, jak i Bośni i Hercegowiny.

Skutki społeczne wejścia w życie tego układu są znikome, to znaczy w przedmiotowym układzie w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawarte są postanowienia zamieszczane we wszystkich tego typu umowach stowarzyszeniowych, które Unia Europejska zawiera z państwami trzecimi.

Wreszcie, jeżeli chodzi o skutki finansowe, to możemy powiedzieć, że ich nie ma, ponieważ nie będzie żadnych dodatkowych zobowiązań ze strony budżetu państwa w związku z wykonywaniem tej umowy przez Rzeczpospolitą Polską.

Jeśli chodzi o tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską układem stowarzyszeniowym, to przyjęcie takich rozwiązań prawnych, jakie zawarte są w układzie, nastąpiło w drodze wyrażenia przez Radę Unii Europejskiej zgody na zatwierdzenie układu, zgodnie z art. 310 oraz w związku z art. 300 ust. 2 i ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Ze względu na tak zwany mieszany charakter układu, wynikający z zakresu kompetencji Wspólnot, który jest określony w traktatach ustanawiających Wspólnotę Europejską oraz Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, stronami będą zarówno Wspólnota, jak i państwa członkowskie.

Wejście układu w życie wymaga przeprowadzenia odpowiedniej procedury, to znaczy wyrażenia zgody na związanie się nim, również w państwach członkowskich. Układ dotyczący współpracy politycznej, a w szerszym kontekście – uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, podlega w związku z tym ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 1 oraz 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na względzie powyższe, uprzejmie proszę Wysoką Komisję o pozytywne rozpatrzenie ustawy uchwalonej już przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczącej umowy zwanej układem stowarzyszeniowym między Unią Europejską a Republiką Bośni i Hercegowiny. Dziękuję za uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.
Opinia Biura Legislacyjnego.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Szanowni Państwo, Biuro Legislacyjne nie ma zastrzeżeń do ustawy o ratyfikacji.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Dziękuję bardzo.
Pytania państwa senatorów? Pani przewodnicząca?
Nie ma żadnych wątpliwości.
Kto z państwa jest za przyjęciem pozytywnej opinii? (6)
Dziękuję bardzo.
Proponuję, aby sprawozdawcą tej ustawy był pan senator Grubski. Czy są w tej sprawie zastrzeżenia? Nie ma. Dziękuję bardzo.
Dziękuję państwu, gościom i komisji.

Mamy jeszcze różne sprawy, informacje od sekretarza komisji.
Bardzo proszę.

**Sekretarz Komisji Spraw Zagranicznych
Włodzimierz Bogusz:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Sekretariat chciałby przypomnieć o studyjnym wyjeździe komisji 12 i 13 października Państwo senatorowie otrzymaliście odpowiednie materiały. Jak na razie jest tak: rozpoczniemy 12 października, o godzinie 7.10 wyjazd busem spod Nowego Domu Poselskiego. Program jest załączony, a o wszystkich ewentualnych zmianach programu będziemy państwa informować na bieżąco za pomocą esemesów i maili. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Ponieważ dawno nie jeździłem za granicę z Senatu, to spytam: paszporty służbowe państwo będziecie mieli dla nas?
(*Głos z sali:* Nie trzeba już mieć paszportów.)
A, no tak, to Unia Europejska. Jak mówię, dawno nie jeździłem...

**Sekretarz Komisji Spraw Zagranicznych
Włodzimierz Bogusz:**

Diety do odebrania będą najprawdopodobniej pojutrze. My też będziemy państwa informować, kiedy one już będą. Jeśli ktoś z państwa senatorów będzie chciał, żeby na przykład sekretariat pobrał dietę za kogoś z państwa...

(Głos z sali: Może wziąć za mnie.)

(Głos z sali: Za mnie też.)

Bardzo dziękuję za zaufanie, Pani Przewodnicząca.

Ale chodzi o to, że trzeba zgłosić się z tym do biura pana Świąteckiego i podpisać upoważnienie. No, taka jest procedura.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No, przykro mi.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To chyba pokój nr 257 B.

To wszystko.

Zastępca Przewodniczącego Marek Rocki:

Proszę państwa, jeszcze informacja – o kolejnym posiedzeniu komisji. Uwaga! Kolejne posiedzenie komisji odbędzie się w godzinę po wylądowaniu samolotu.

(Wesołość na sali)

W Warszawie. Tak, w Warszawie. Serio. Mamy dwie ratyfikacje do omówienia zaraz po powrocie, przed kolejnym posiedzeniem Senatu.

(Rozmowy w tle nagrania)

(Głos z sali: A w czasie lotu nie można?)

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: No właśnie, w czasie lotu. Bardzo dobry pomysł.)

Nie wiem, czy będziemy w stosownym gronie, żeby można było podejmować decyzje. I nie będziemy mieli opinii rządu...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ładujemy koło godziny 19.00, czyli zebranie byłoby koło godziny 20.00.

Czy są pytania w tej sprawie? Nie ma.

Czy są jakieś sprawy wniesione?

(Głos z sali: A posiedzenie jest za dwa tygodnie?)

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Dwudziestego.)

Tak. Żeby nie zwoływać posiedzenia tak w przededniu posiedzenia Senatu czy w tygodniu pomiędzy posiedzeniami, zrobimy to po prostu tuż po powrocie.

Skoro nie ma spraw wniesionych, to zamykam posiedzenie. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 53)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851